

สุดยอดบทสวดสิบสองตำนาน
พระปริตร
รับมหาพร 12 ประการ

สุดยอดบทสวด 12 ตำนาน

“ พระปริตร ”

รับมหาพร 12 ประการ

ยาชนานเอกทางพุทธศาสนา

ผู้ใดหมั่นสวดพระปริตรเป็นนิจ

ผู้นั้นจะรอดจากภัยพิบัติ ผ่อนทุกข์หนักให้เป็นเบา!!

...ขอบพระคุณ...

วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

ทั้งคณาจารย์และคณะศิษย์เก่าทุกท่าน

ที่เอื้อเฟื้อเนื้อมนต์และคำแปล

และคำแนะนำที่ดีในการจัดทำหนังสือสวดมนต์ครั้งนี้

คำนำ

หนังสือ "สุดยอดบทสวด 12 ตำนานพระปริตร" เล่มนี้ เกิดขึ้นจากความตั้งใจของทีมงานเว็บไซต์สยามคณศ ที่ต้องการรวบรวมเอกสาร บทสวดมนตร์ ธรรมะและหลักปรัชญาอันลึกซึ้งในศาสนาพุทธ เข้าไว้ด้วยกัน แล้วจัดทำเป็นเอกสารชนิด PDF เพื่อเผยแพร่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ให้ศาสนิกชนได้รับไปอ่าน ศึกษา ปฏิบัติ ให้เข้าถึงซึ่งบทสวดและธรรมะอันเป็นมงคล

แม้ว่าบทสวดมนตร์และหนังสือธรรมะต่าง ๆ จะสามารถหาซื้อได้ตามแผงหนังสือทั่วไปก็ตาม แต่ในภาวะเศรษฐกิจเช่นนี้ การที่ผู้ศรัทธาสามารถดาวน์โหลดไฟล์หนังสือมาอ่านได้ฟรี โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ก็ย่อมสะดวก ประหยัด เกิดประโยชน์สูงกว่า สามารถเก็บออมเงินในกระเป๋าเพื่อนำไปทำทานและใช้สร้างประโยชน์แก่สังคมได้มากขึ้น

เว็บไซต์สยามคณศ และ สำนักพิมพ์สยามคณศ ได้ดำเนินการผลิตสื่อเว็บไซต์ สิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เน้นเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเทพเจ้าและคำสอนในศาสนาพราหมณ์-ฮินดู มาโดยตลอด แต่ผู้ศรัทธาที่บูชาเทพเจ้าฮินดูในประเทศไทยส่วนใหญ่อีกคือพุทธศาสนิกชน ที่หันมาบูชาเทพเจ้าของฮินดูด้วยความศรัทธาในพระบารมีและเพื่อขอพรให้เป็นสิริมงคลแก่ตน และพุทธศาสนิกชนส่วนใหญ่อีกก็ย่อมไม่เปลี่ยนวิถีชีวิตและความศรัทธาไปนับถือศาสนาฮินดู อีกทั้งทีมงานสยามคณศหลายๆ ท่านก็นับถือศาสนาพุทธ การที่เว็บไซต์สยามคณศได้เผยแพร่ทั้งความรู้ในศาสนาพราหมณ์-ฮินดู และศาสนาพุทธควบคู่กันไป โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายใดๆ ก็ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้ศรัทธามากกว่า เพราะเราเชื่อว่า ธรรมะคำสอนของทุกศาสนาในโลก เป็นสิ่งที่ประเสริฐยิ่ง สมควรเผยแพร่และอนุรักษไว้ไม่ให้สูญหาย แม้ว่าเทคโนโลยีจะก้าวหน้าไปเพียงใดก็ตาม

โครงการรวบรวมบทสวดมนตร์ ธรรมะและปรัชญาในพุทธศาสนา จัดทำเป็นเอกสารและเผยแพร่ในเว็บไซต์สยามคณศ จะเป็นภารกิจที่ทีมงานสยามคณศกระทำอย่างเคร่งครัดควบคู่ไปกับการเผยแพร่ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ให้ประชาชนชาวไทยผู้ศรัทธาได้มีทางเลือกในการศึกษาต่อไป

ขอให้ผู้อ่านทุกท่านจงมีความสุข...บุญรักษาครับ

...สยามคณศ...

สำนักพิมพ์สยามคณศ | เว็บไซต์ www.Siamganesh.com

siamganesh@gmail.com | twitter.com/siamganesh

ยาวิเศษ มนต์र्मหัศจรรย์ !!

1. มงคลปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก สิ่งอัปมงคลชั่วร้าย
2. รัตนปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก ความทุกข์โศก
3. เมตตปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก ความตกต่ำในชีวิต
4. ขันธปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก อสรพิษ สัตว์ร้าย
5. โมรปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก ผู้คิดร้าย การฉ้อโกง
6. วัฏฏกปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก อัคคีภัย
7. ธัคคปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก อันตรายจากความเลื่อง
8. อาภานาฎิยปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก อมนุษย์ ภูตผี วิญญาณร้าย
9. อังคุลีมาลปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก การแท้งบุตร คลอดบุตรง่าย
10. โพชฌังคปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก โรคร้าย สุขภาพแข็งแรง
11. อภัยปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก ภัยพิบัติทั้งปวง ให้เกิดความสุขสวัสดิ์
12. ชัยปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก ความพ่ายแพ้ มีชัยชนะเหนือความชั่วร้าย

พระปริตร มนต์ร์ปกป้องคุ้มครอง

"บทสวดมนตร์สิบสองตำนาน" เดิมชื่อว่า "พระปริตร" หมายถึง "เครื่องคุ้มครอง" อันเป็นบทสวดมนตร์ที่มีความศักดิ์สิทธิ์และสำคัญมากในพุทธศาสนา มีใช้มาตั้งแต่สมัยพุทธกาล เป็นการสวดพระพุทธรวณะ ให้คุ้มครองป้องกันภัยแก่ผู้สวด ให้เกิดความสุขสวัสดิ์ ผ่อนภัยร้ายให้เป็นเบา

พระปริตร ที่ใช้สวดกัน มีอยู่ 2 แบบ คือ

- จุลลราชปริตต : ราชปริตรน้อย 7 ตำนาน (พุทธรมนตร์เจ็ดตำนาน)
- มหาราชปริตต : ราชปริตรใหญ่ 12 ตำนาน (พุทธรมนตร์สิบสองตำนาน)

พระปริตรนั้นมีปรากฏในพระไตรปิฎก คือ

- เมตตปริตร มีในขุททกปาฐะ และสุตตนิบาต
- ชันธปริตร มีในอังคุตตรนิกาย จตุกกนิบาต และ ชาดก ทุกนิบาต
- โมรปริตร มีในชาดก ทุกนิบาต
- อาภานาฎยปริตร มีในทีฆนิกาย ปาฏิกวรรค
- โพชฌังคปริตร มีในสังยุตตนิกาย มหาวรรค
- รัตนปริตร มีในขุททกปาฐะ และสุตตนิบาต
- วัฏฏกปริตร มีในชาดก เอกนิบาต และจริยาปิฎก
- มังคลปริตร มีในขุททกปาฐะ และสุตตนิบาต
- ธชัคคปริตร มีในสังยุตตนิกาย สคาถวรรค
- อังคุลิมาลปริตร มีในมัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์

นมัสการพระรัตนตรัย

อิมิณา สักกาเรนะ พุทฺธัง อะภิปูชะยามิ

อิมิณา สักกาเรนะ ฐัมมํ อะภิปูชะยามิ

อิมิณา สักกาเรนะ สังฆํ อะภิปูชะยามิ ฯ

กราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ ภะคะวา พุทฺธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ฐัมโม ฐัมมํ นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆังนะมามิ (กราบ)

นมัสการพระพุทธเจ้า

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ ฯ

ขอขมาพระรัตนตรัย

วันทามิ พุทฺธัง สัพพะमेโทสัง ขะมะเถเม ภันเต

วันทามิ ฐัมมํ สัพพะमेโทสัง ขะมะเถเม ภันเต

วันทามิ สังฆัง สัพพะमेโทสัง ขะมะเถเม ภันเต ฯ

นมัสการไตรสรณคมน์

พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ | ฐัมมัง สะระณัง คัจฉามิ | สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ฐัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ฐัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

บทสรรเสริญพระพุทฺธคุณ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ
วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสสะทัมมะสาระถิ
สัสตถา เทวะมนุสสานัง พุทฺโธ ภะคะวาติ ฯ

บทสรรเสริญพระธรรมคุณ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก
ปัจจุตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ ฯ

บทสรรเสริญพระสังฆคุณ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกระณีโย
อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

พระคาถาช้ายเพชรพระพุทธเจ้า

ชาโล มหาชาโล ชาลัง มหาชาลัง ชาลิเต มหาชาลิเต ชาลิตัง มหาชาลิตัง
มุตเต มุตเต สัมปัตเต มุตตัง มุตตัง สัมปัตตัง
สุตัง คะมิตติ สุตัง คะมิตติ มัคคะยิตติ
ทิกฺขุฉิลา ทัณณะลา มัณณะลา โรคิลา กะระลา ทุพพะลา
ริตติ ริตติ กิตติ กิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ มุตติ มุตติ จุตติ จุตติ
ธาระณี ธาระณีติ อิทัง ธาระณะ ประริตตังฯ

คำอธิบาย : พระคาถาช้ายเพชรพระพุทธเจ้านี้ มีความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งยวด สืบทอด
มาแต่สมัยพุทธกาล โดยสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้พระราชทานให้พระ
อานนท์มหาเถระ ผู้ที่สวดภาวนาพระคาถาช้ายเพชรพระพุทธเจ้าอยู่เป็นนิตย์ จะ
พ้นจากความยากลำบาก ความขัดสน ความเจ็บไข้ได้ป่วย ตลอดจนจะประสบ
ความเจริญรุ่งเรืองในทุกๆ ด้านของชีวิต อีกทั้งพระคาถานี้ยังสามารถใช้สวดเพื่อ
ทำน้ำพระพุทธมนต์ ใช้บริกรรมเพื่อเสกเป่าให้หายจากการเจ็บป่วย ให้แคล้ว
คลาดจากภัยอันตรายต่างๆ ผู้ใดหมั่นสวดพระคาถาช้ายเพชรพระพุทธเจ้าทุกวัน
ทุกคืน อมนุษย์และมนุษย์ผู้คิดชั่วจะมีบังอาจกล้ำกล้าย

นมการสืทธิคาถา

คำอธิบาย : พระนิพนธ์ของสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส
เนือมนต์คือการนอบน้อมคุณพระศรีรัตนตรัย และขออำนาจพระศรีรัตนตรัยให้
ปกปักรักษาผู้สวดให้มีความปลอดภัย ทำลายอุปมุงคลและผู้คิดร้ายให้สิ้น อีกทั้ง
ขอให้ลดบันดาลความสำเร็จให้เกิดขึ้นเมื่อประกอบกิจกรรมทั้งปวง

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัฏฐโฐ | สามัง วะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต
มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต | ปาเปสิ เขมัง ชะนะตัง วิเนยยังฺข

พุทฺธัง ะรันตัง สีระสา นะมามิ | โลกัสสะ นาถัญจะ วินาเยกัญจะ
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ | สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุฯ

ธัมโม ะชโย โย วียะ ตัสสะ สัตถุ | ทัสเสสิ โลกัสสะ วิสุทฺธิมคคัง
นียยานิโก ธัมมะธะรัสสะ ฐาเร | สาตาเวหิ สันติกะโร สุจิณโณฯ

ธัมมัง ะรันตัง สีระสา นะมามิ | โมหปปะทาลัง อุปะสันตะทาหัง
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ | สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุฯ

สัทธัมมะเสนา สุคะตานุกาโย
โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสะเซตา
สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ
สะวากขาตะธัมมัง วิทิตัง กะโรติฯ

สังฆัง ะรันตัง สีระสา นะมามิ
พุทฺธานุพุทฺธัง สะมะสีละกิณฺณู
ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ
สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุฯ

1. มงคลปริตร (มงคลสูตร)

สวดบูชาให้พ้นจากสิ่งอัปมงคล

เห็มนนต์กล่าวถึงหลักปฏิบัติที่ช่วยส่งเสริมให้ชีวิตมีแต่สิริมงคล มีความสุข
ความเจริญสูงสุดถึง 38 ประการ

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สāvattiyā viharati cetavane aṇa
ṭṭapīṇṭhikāssa āraṃe ฯ อะถะโข อัญญะตะรา เทวะตา อะภิกันตายะ รัตติยา
อะภิกันตะวัณณา เกวะละกัปปัง เขตตะวะนัง โอภาเสตวา เยนะ ภะคะวา เตนุ
ปะสังกะมิ อุปะสังกะมิตวา ภะคะวันตัง อะภิวาเทตวา เอกะมันตัง อัญญาสิ ฯ เอกะ
มันตัง จิตา โข सा เทวะตา ภะคะวันตัง काถายะ अक्षमहासि

พะหุ เทวา มะนุสสา จะ มังคะลานิ อะจินตะยุง
อากังขะมานา โสถถานัง พรุหิ มังคะละมุตตะมัง ฯ

อะเสวะนา จะ พาลานัง ปิณทิตานัญจะ เสวะนา
ปฺปชา จะ ปฺปชณียานัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ปะฏิรูปะเทสสะวาโส จะ ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
อิตตะสัมมาปะณิธิ จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ วินะโย จะ สุสิกขิโต
สุภาสิตา จะ ยา วาจา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

มาตาปิตุอุปฺปญฺจันถุ ปุตตะทารัสสะ สังคะโห
อะนาकुลา จะ กัมมันตา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ทธานัญจะ รัम्मะจะริยา จะ ญาคะกานัญจะ สังคะโห
อะนะวัชชานิ กัมมานิ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

ขันตี จะ โสวะจัสสะดา สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
กาเลนะ ฐัมมะซากัจฉา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ตะโป จะ พรหมะจะริยัญจะ อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

พญูจัสสะ โลกะฐัมเมหิ จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
อะโสกัง วิระชัง เขมัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
เอตาทิสานิ กัตวานะ สัพพัตถะมะปะราชาตา
สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ

คำแปล มงคลปริตร :

ข้าพเจ้า (คือพระอนนทเถระ) ได้สดับมาแล้วอย่างนี้ สมัยหนึ่ง สมเด็จพระผู้มี
พระภาคเจ้าเสด็จประทับอยู่ที่เชตวันวิหาร อารามของอนาถปิณฑิกเศรษฐี ใกล้
เมืองสาวัตถีครั้งนั้นแลเทพดาองค์ใดองค์หนึ่ง ครั้งเมื่อราตรีปฐมยามล่วงไปแล้ว มี
รัศมีอันงามยิ่งนัก ยังเชตวันทั้งสี่ให้สว่าง พระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จประทับอยู่
โดยที่ใด ก็เข้าไปเฝ้าโดยที่นั้น ครั้นเข้าไปเฝ้าแล้วจึงถวายอภิวาทพระผู้มีพระภาค
เจ้า แล้วได้ยืนอยู่ในท่ามกลางส่วนข้างหนึ่ง ครั้นเทพดานั้นยืนในที่สมควรส่วนข้าง
หนึ่งแล้วแล ได้ทูลพระผู้มีพระภาคเจ้า ด้วยคาถาว่า

หมู่เทพดาและมนุษย์เป็นอันมาก ผู้หวังความสุขได้คิดหามงคลทั้งหลาย ขอ
พระองค์จงเทศนามงคลอันสูงสุด

- ความไม่คบชนพาลทั้งหลาย ๑ ความคบบัณฑิตทั้งหลาย ๑ ความบูชาชนควร
บูชาทั้งหลาย ๑ ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด,
- ความอยู่ในประเทศอันสมควร ๑ ความเป็นผู้มีบุญอันทำแล้วในกาลก่อน ๑
ความตั้งตนไว้ชอบ ๑ ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด,
- ความได้ฟังแล้วมาก ๑ ศีลปสาตร์ ๑ วินัยอันชนศึกษาดีแล้ว ๑ วาจาอันชน
กล่าวดีแล้ว ๑ ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด,

- ความบำรุงมารดาและบิดา ๑ ความสงเคราะห์ลูกและเมีย ๑ การงานทั้งหลายไม่อาภูล ๑ ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด,
- ความให้ ๑ ความประพฤติธรรม ๑ ความสงเคราะห์ญาติทั้งหลาย ๑ กรรมทั้งหลายไม่มีโทษ ๑ ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด,
- ความงดเว้นจากบาป ๑ ความสำรวมจากการดื่มน้ำเมา ๑ ความไม่ประมาทในธรรมทั้งหลาย ๑ ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด,
- ความเคารพ ๑ ความไม่จองหอง ๑ ความยินดีด้วยของอันมีอยู่ ๑ ความเป็นผู้รู้อุปการะอันท่านทำแล้วแก่ตน ๑ ความพึงธรรมโดยกาล ๑ ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด,
- ความอดทน ๑ ความเป็นผู้ว่าง่าย ๑ ความเห็นสมณะทั้งหลาย ๑ ความเจรจาธรรมโดยกาล ๑ ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด,
- ความเพียรเพื่อกิเลส ๑ ความประพฤติอย่างพรหม ๑ ความเห็นอริยสัจทั้งหลาย ๑ ความทำพระนิพพานให้แจ้ง ๑ ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด,
- จิตของผู้ใดอันโลกธรรมทั้งหลายถูกต้องแล้ว ย่อมไม่หวั่นไหว ไม่มีโสกปราศจากธุลีเกษม ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุด,
- เทพดาและมนุษย์ทั้งหลายกระทำมงคลทั้งหลายเช่นนี้แล้ว เป็นผู้ไม่พ่ายแพ้ในที่ทั้งปวง ย่อมถึงความสวัสดิ์ในที่ทั้งปวง ข้อนี้เป็นมงคลอันสูงสุดของเทพดาและมนุษย์ทั้งหลายเหล่านั้นแล.

2. รัตนปริตร (รัตนสูตร)

สวดบูชาให้พ้นจากความทุกข์

เหี่ยมนต์สรรเสริญคุณของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ การตั้งจิตของ
อาราธนาเอาคุณความดีของพระรัตนตรัยนั้นมาปกป้องรักษาตน ช่วย
ทำลายความทุกข์โศกให้สิ้นไป และขออำนาจความสุขสวัสดิ์แก่ตน

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานีระ อันตะลิกเข
สัพเพ วะ ภูตา สุขะนา ภาวันตุ
อะโถปิ สักกัจจะ สุณันตุ ภาสิตัง

ตัสมา หิ ภูตา นิสาเมถะ สัพเพ
เมตตัง กะโรถะ มานุสียา ปะชาเย
ทิวา จะ รัตโต จะ หารันติ เย พะลิง
ตัสมา หิ เน รักขะถะ อัมปะมัตตา ฯ

ยังกิญจิ วิตตัง อีระ วา หุรัง วา
สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
นะ โน สะมัง อัตถิ ตะถาคะเตนะ
อิทัมปิ พุทฺเธ ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ชะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
ยะทังฆะคา สักยะมุนี สะมาหิโต
นะ เตนะ รัมเมนะ สะมัตถิ กิญจิ
อิทัมปิ รัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยัมพุทระเสฏโฐ ปะริวัณณะยิ สฺวจิง สะมาธิมานันตะริกัณฺเฑมาหุ
สะมาธินา เตนะ สะโม เน วิชชะติ อิทัมปิ ฐัมเม ระตะนัง ปะณีตัง
เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๕

เย ปุคคะลา อัญญะ สะตัง ปะสัณฺฐา จัตตาริ เอตานิ ยุกานิ โหนติ
เต ทักขิณเอยยา สุกะตัสสะ สาวะกา เอเตสุ ทินฺนานิ มะหัพพะลานิ
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๕

เย สุปปะยุตตา มะนะสา ทัพเพนะ นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ ลัทธา มุชา นิพพุติง ภูณฺชะมานา
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๕

ยะถินทะซีโล ปะฐะเวง สีโต สียา จะตุพภิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปิโย
ตะถูปะมัง สัปปุริสสัง วะทามิ โย อะริยะสัจจานิ อะเวจจะ ปัสสะติ
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๕

เย อะริยะสัจจานิ วิภาวะยันติ คัมภีระปัญญะนะ สุเทสิตานิ
กิญฺจาปิ เต โหนติ ภูสัปปะมัตตา เน เต ภาวัง อัญญะมะมาทียันติ
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๕

สะหาวิสสะ ทัสสะนะสัมปะทายะ ตะยัสสุ ฐัมมา ชะหิตา ภาวันติ
ลักกายะทิกฺขุ วิจิกิจจัตถุจะ สีลัพพะตัง วาปิ ยะทตถิ กิญฺจิ
จะตุหะปาเยหิ จะ วิปปะมุตโต ฉะ จาภิสฺसानานิ อะภัพโพ กาทุง
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๕

กิญฺจาปิ โส กัมมัง กะโรติ ปาปะกัง กาเยนะ วาจาเยนะ เจตะสา วา
อะภัพโพ โส ตัสสะ ปะฏิจจะทายะ อะภัพพะตา ทิกฺขุระปะทัสสะ วุตตา
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๕

ระนัปปะคุมเพ ยะธา ผุสสิตักเค คิมหะนมะเส ปะฐะมัสมิง คิมเห
ตะถูปะมัง ฐัมมะวะรัง อะเทสะยิ นิพพานะคามิง ปะระมัง หิตายะ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๕

วะโร วัระัญญ วะระโท วะระาหะโร อะนุตตะโร ฐัมมะวะรัง อะเทสะยิ
อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๕

ชีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง วิรัตตะจิตตายะติเก ภาวะสมิง
เต ชีณะพีชา อะวิรุพหิฉันทา นิพพันติ ชีรา ยะถายัมปะทีโป
อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ๕

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ ภูมมานิ วา ยานีวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง พุทฺธัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ๕

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ ภูมมานิ วา ยานีวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง ฐัมมัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ๕

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ ภูมมานิ วา ยานีวะ อันตะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง สังฆัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ๕

คำแปล รัตนปริตร :

- หมู่ภูตประจำถิ่นเหล่าใด ประชุมกันแล้วในนครนี้ก็ดี เหล่าใดประชุมกันแล้วใน
อากาศก็ดี ขอหมู่ภูตทั้งปวงจงเป็นผู้ดีใจและจงฟังภาษิตโดยเคารพ เพราะเหตุนั้น
แล ท่านภูตทั้งปวงจงตั้งใจฟัง กระทำไมตรีจิต ในหมู่มนุษยชาติ ประชุมชนมนุษย์
เหล่าใด ย่อมสังเวททั้งกลางวันกลางคืน เพราะเหตุนั้นแล ท่านทั้งหลาย จงเป็นผู้
ไม่ประมาท รักษาหมู่มนุษย์เหล่านั้น

- ทรัพย์เครื่องปลื้มใจ อันใดอันหนึ่ง ในโลกนี้หรือโลกอื่น หรือรัตนอันใด อันประณีตในสวรรค์ รัตนอันนั้นเสมอด้วยพระตถาคตเจ้าไม่มีเลย แม้อันนี้ เป็นรัตน อันประณีตในพระพุทธเจ้า ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี
- พระศากยมุนีเจ้า มีพระหฤทัยดำรงมั่น ได้บรรลุธรรมอันใดเป็นที่สิ้นกิเลส เป็นที่สิ้นราคะ เป็นอมฤตธรรมอันประณีต สิ่งใดๆ เสมอด้วยพระธรรมนั้นย่อมไม่มี แม้ อันนี้เป็นรัตนอันประณีตในพระธรรม ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี
- พระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐสุด ทรงสรรเสริญแล้วซึ่งสมาธิอันใด ว่าเป็นธรรมอันสะอาด บัณฑิตทั้งหลายกล่าวซึ่งสมาธิอันใด ว่าให้ผลโดยลำดับ สมาธิอื่นเสมอด้วยสมาธินั้นย่อมไม่มี แม้อันนี้ เป็นรัตนอันประณีตในพระธรรม ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี
- บุคคลเหล่าใด ๘ จำพวก ๔ คู่ อันสัตบุรุษทั้งหลายสรรเสริญแล้ว บุคคลเหล่านั้น เป็นสาวกของพระสุคต ควรแก่ทักษิณาทาน ทานทั้งหลาย อันบุคคลถวายในท่านเหล่านั้น ย่อมมีผลมาก แม้อันนี้ เป็นรัตนอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี
- พระอริยบุคคลทั้งหลายเหล่าใด ในศาสนาพระโคตมเจ้า ประกอบดีแล้ว มีใจมั่นคง มีความใคร่ ออกไปแล้ว พระอริยบุคคลทั้งหลายเหล่านั้น ถึงพระอรหัตผลที่ควรถึงยังเข้าสู่พระนิพพาน ได้ซึ่งความดับกิเลส โดยเปล่าๆ แล้วเสวยผลอยู่ แม้ อันนี้ เป็นรัตนอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี
- เสาเขื่อนที่ลงดินแล้ว ไม่หวั่นไหวด้วยพายุล ๘ ทิศ ฉนใด ผู้ใด เล็งเห็นอริยสัจทั้งหลาย เราเรียกผู้นั้นว่า เป็นสัตบุรุษผู้ไม่หวั่นไหวด้วยโลกธรรม อุปมาฉนั้น แม้อันนี้เป็นรัตนอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ์จึงมี

- พระโศดบันจำพวกใด กระทำให้แจ้งอยู่ ซึ่งอริยสัจทั้งหลายอันพระศาสดาผู้มีปัญญาอันลึกซึ้งแสดงดีแล้ว พระโศดบันจำพวกนั้น ยังเป็นผู้ประมาทก็ดี ถึงกระนั้น ท่านย่อมไม่ถือเอาภพที่ ๘ (คือเกิดอีกอย่างมา ๗ ชาติ) แม้อันนี้ เป็นรัตนอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

- สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สิล্পพตปราคาส อันใดอันหนึ่งยังมีอยู่ ธรรมเหล่านั้น อันพระโศดบัน ละได้แล้ว พร้อมด้วยทศสนะสมบัติ (คือโศดาปัตติมรรค) ที่เดียว อนึ่งพระโศดบันเป็นผู้พ้นแล้ว จากอบายทั้ง ๔ ไม่อาจเพื่อจะกระทำกิจฐานทั้ง ๖ (คืออนันตริยกรรม ๕ และการเข้ารีต) แม้อันนี้ เป็นรัตนอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

- พระโศดบันนั้น ยังกระทำบาปกรรม ด้วยกายหรือวาจาหรือใจได้บ้าง (เพราะความพลั้งพลาด) ถึงกระนั้นท่านไม่ควรเพื่อจะปกปิดบาปกรรมอันนั้น ความเป็นผู้มีทางพระนิพพาน อันเห็นแล้ว ไม่ควรปกปิดบาปกรรมนั้น อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสแล้ว แม้อันนี้ เป็นรัตนอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

- พุ่ไม่ในป่า มียอดอันบานแล้ว ในเดือนต้นคิมหะแห่งคิมหฤตจันได พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ทรงแสดงพระธรรมให้ถึงพระนิพพาน เพื่อประโยชน์แก่สัตว์ทั้งหลาย มีอุปมาฉันนั้น แม้อันนี้ เป็นรัตนอันประณีตในพระพุทธรเจ้า ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

- กรรมเก่าของพระอริยบุคคลเหล่าใดสิ้นแล้ว กรรมสมภพใหม่ย่อมไม่มี พระอริยบุคคลเหล่าใด มีจิตอันหน่ายแล้วในภพต่อไป พระอริยบุคคลเหล่านั้น มีพืชรสิ้นไปแล้ว มีความพอใจอกไม่ได้แล้ว เป็นผู้มีปัญญา ย่อมปรินิพพานเหมือนประทับอันดับไป ฉะนั้น แม้อันนี้ เป็นรัตนอันประณีตในพระสงฆ์ ด้วยคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดีจงมี

- ญาติประจําถิ่นเหล่าใด ประชุมกันแล้วในพระนครก็ดี เหล่าใดประชุมกันแล้วใน
อากาศก็ดี เราทั้งหลาย จงนมัสการพระพุทธเจ้าผู้มาแล้วอย่างนั้น ผู้อันเทพดา
และมนุษย์บูชาแล้ว ขอความสวัสดิ์จงมี

- ญาติประจําถิ่นเหล่าใด ประชุมกันแล้วในพระนครนี้ก็ดี เหล่าใดประชุมกันแล้วใน
อากาศก็ดี เราทั้งหลาย จงนมัสการพระธรรมอันมาแล้วอย่างนั้น อันเทพดาและ
มนุษย์บูชาแล้ว ขอความสวัสดิ์จงมี

- ญาติประจําถิ่นเหล่าใด ประชุมกันแล้วในพระนครนี้ก็ดี เหล่าใดประชุมกันแล้วใน
อากาศก็ดี เราทั้งหลาย จงนมัสการพระสงฆ์ผู้มาแล้วอย่างนั้น ผู้อันเทพดาและ
มนุษย์บูชาแล้ว ขอความสวัสดิ์จงมี.

3. เมตตปริตร (กรณียเมตตสูตร)

สวดบูชาให้พ้นจากความตกต่ำ ชีวิตเจริญรุ่งเรืองขึ้น

เมื่อมนต์กล่าวถึงอำนาจของพระพุทธเจ้าที่ได้แผ่เมตตาไว้ และการ
เทศนาเรื่องการแผ่เมตตาให้แก่พระภิกษุจำนวน 500 รูป เมื่อการตั้งจิตแผ่
เมตตาเป็นผล ย่อมส่งผลให้ผู้สวดรอดพ้นจากความตกต่ำ เกิดไฟส่องทาง
ให้ชีวิตมีแต่แสงสว่าง มีความก้าวหน้า

กะระณียะมัตถะกุสะเลนะ
ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ
ลักโก อุชฺฐ จะ สุหุชฺฐ จะ
สุวะโจ จัสสะ มุทุ อะนะติมานี

สันตุสสะโก จะ สุภาะโร จะ
อัปปะกิจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ
สันตินทริโย จะ นิปะโก จะ
อัปปะคัพโโก กุเลสุ อะนะนุคิทธะ

นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิณฺณจิ
เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยยุง
สุชีโน วา เขมิโน โหนตุ
สัพเพ สัตตา ภาะวันตุ สุขิตัตตา

เย เกจิ ปาณะภูตัตถิ
ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา
ทีฆา วา เย มะหันตา วา
มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะณฺฐลา

ทิกฺขุ วา เย จะ อะทิกฺขุ
เย จะ ทูเร วัสสันติ อะวิทฺทูเร
ภุตฺตา วา สัมภะเวสี วา
สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา

นะ ปะโร ปะรัง นิคุพเพถะ
นาติมัญญุถะ กัตถะจิ นัง กิณฺณจิ
พยาโรสะนา ปะภีฆะสัณฺญา
นาณฺเฏมะณฺเฏสสะ ทุกขะมิจฺเจยยะ

มาตา ยะถา นียัง ปุตตัง
อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักฺโข
เอวัมปิ สัพพะภูเตสุ
มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง

เมตตัญจะ สัพพะโลกัสสมิง
มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
อุทฺธัง อะโห จะ ติริยัญจะ
อะสัมพาตัง อะเวรัง อะสะปัตตัง

ติฏฐัญจะรัง นิสินฺโน วา
สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิตฺโ
เอตัง สะติง อะธิฏฺเฐยยะ
พรัหมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ

ทิกฺขุญจะ อะนุปะกัมมะ สีสะวา
ทัสสะเนนะ สัมปันโน
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง
นะ หิ ชาตุ คัพพะเสยยัง ปุณฺะเรตฺติย

คำแปล กรณียเมตตปริตร :

กุลบุตรผู้ฉลาด พึงกระทำกิจที่พระอริยเจ้าผู้บรรลุล่วงซึ่งพระนิพพานอันเป็นที่
สงบระงับได้กระทำแล้ว กุลบุตรหนึ่งพึงเป็นผู้องอาจ ซื่อตรงและประพฤติตรงดี เป็น
ผู้ที่วางายสอง่าย อ่อนโยน ไม่มีมานะอันยิ่ง เป็นผู้สันโดษยินดีในสิ่งที่ตนมีอยู่
เป็นผู้เลี้ยงง่าย เป็นผู้มีกิจธุระน้อย เป็นผู้ประพฤติทำให้กายและจิตเบา มีตา หู
จมูก ลิ้น กาย ใจ อันสงบนิ่ง มีปัญญาฆ่ากิเลส เป็นผู้ไม่คะนอง กาย วาจา ใจ และ
ไม่พัวพันในสกลทั้งหลาย ไม่พึงกระทำความที่ท่านผู้รู้ทั้งหลายติเตียน ผู้อื่นว่าทำ
แล้วไม่ดี พึงแผ่เมตตาจิตว่า ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงเป็นผู้มีสุข มีจิตเกาะพระ
นิพพานแดนอันพ้นจากภัยทั้งหลาย และจงเป็นผู้ทำตนให้ถึงความสุขทุกเมื่อเกิด

ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงทั้งหมดโดยไม่มีเหลือ ทั้งที่มีตัณหาเครื่องทำใจให้สะดุ้งอยู่
และผู้มันคงคือไม่มีตัณหาแล้ว ทั้งที่มีกายยาว ใหญ่ปานกลาง หรือกายสั้น หรือ
ผอม อ้วน เป็นผู้ที่เราเห็นแล้วก็ดี ไม่ได้เห็นก็ดี อยู่ในที่ไกลหรือในที่ที่ไม่ไกล ทั้งที่
เกิดมาในโลกนี้แล้ว และที่ยังกำลังแสวงหาภพเป็นที่เกิดอยู่ดี จงเป็นเป็นผู้ทำตน
ให้ถึงความสุขเกิด สัตว์อื่นอย่าพึงรังแกข่มเหงสัตว์อื่น อย่าพึงดูหมิ่นใครในที่ใด ๆ
เลย ไม่ควรปรารถนาให้กันและกันมีความทุกข์ เพราะความกลัวโกรธ และเพราะ
ความเคียดแค้นกันเลย

มารดาย่อมตามรักษาบุตรคนเดียวผู้เกิดในตน ด้วยชีวิต จันใด กุลบุตรพึงเจริญ
เมตตาจิตในใจไม่มีประมาณ ในสัตว์ทั้งปวงทั้งหลายแม้ฉนั้นนั้น บุคคลพึงเจริญ
เมตตาให้มีในใจไม่มีประมาณ ไปในโลกทั้งสิ้น ทั้งเบื้องบน เบื้องต่ำ เบื้องขวาง
การเจริญเมตตาจิตนี้เป็นธรรมอันไม่แคบ ไม่มีเวร ไม่มีศัตรู ผู้เจริญเมตตาจิตนั้น
จะยืนอยู่ก็ดี เดินไปก็ดี นั่งอยู่ก็ดี นอนอยู่ก็ดี เป็นผู้ปราศจากความกังวลเพียงใด ก็
สามารถตั้งสติไว้ได้เพียงนั้น บัณฑิตทั้งหลายกล่าวถึงกิริยาอย่างนี้ว่า เป็นการ
เจริญพรหมวิหารในศาสนานี้ บุคคลผู้ที่มีเมตตา ไม่เข้าถึงความเห็นผิด เป็นผู้ที่มีศีล
ถึงพร้อมแล้วด้วยความเห็นคือปัญญา นำความหมกมุ่นในกามทั้งหลายออกได้
แล้ว ย่อมไม่เข้าถึงความเข้าไปนอนในครรรค์เพื่อเกิดอีกโดยแท้เลย

4. ขันธปริตร

สวดบูชาให้พ้นจากอสรพิษสัตว์ร้ายทั้งปวง

เหื้อมนต์กล่าวถึงการแผ่เมตตาให้สัตว์ร้ายทั้งปวง เช่น ภู ตะขาบ แมงป่อง
เสือ จระเข้ เหยี่ยว แร้ง กา ฯลฯ นิยมสวดเมื่อเข้าป่า ให้เกิดความแคล้ว
คลาดปลอดภัย

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง
เมตตัง เอราปะเถหิ เม
ฉัพยาปุตเตหิ เม เมตตัง
เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ
อะปาทะเกหิ เม เมตตัง
เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
จะตุปปะเทหิ เม เมตตัง
เมตตัง พะหุปปะเทหิ เม
มา มัง อะปาทะโก หิงสิ
มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
มา มัง จะตุปปะโท หิงสิ
มา มัง หิงสิ พะหุปปะโท
สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา
สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
สัพเพ ภัทธานิ ปัสสันตุ
มา กิณฺณจิ ปาปะมาคะมา

อัปปะมาโณ พุทฺโธ | อัปปะมาโณ รัชมโ | อัปปะมาโณ สังโฆ
ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ อะหิ วิจฉิกา สะตะปะที อุณณานาภี สะระพู มุสิกา
กะตา เม รักษา กะตา เม ปะริตตา ปะฐิกกะมันตุ ภูตานิ
โสหัง นะโม ภาคะวะโต นะโม สัตตันทัง สัมมาสัมพุทธานังฯ

คำแปล ขันธปริตร :

ความเป็นมิตรของเรา จงมีแก่พญานงทั้งหลาย สกุลวิรูปักษ์ด้วย
ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับพญานงทั้งหลาย สกุลเอราบทด้วย
ความเป็นมิตรของเรา จงมีแก่พญานงทั้งหลาย สกุลฉัพยานบุตรด้วย
ความเป็นมิตรของเรา จงมีแก่พญานงทั้งหลาย สกุลกัณหาโคตมกะด้วย
ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ทั้งหลาย ที่ไม่มีเท้าด้วย
ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ทั้งหลาย ที่มีสองเท้าด้วย
ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ทั้งหลาย ที่มีสี่เท้าด้วย
ความเป็นมิตรของเรา จงมีกับสัตว์ทั้งหลาย ที่มีหลายเท้าด้วย

สัตว์ไม่มีเท้าอย่าเบียดเบียนเรา
สัตว์สองเท้าอย่าเบียดเบียนเรา
สัตว์สี่เท้าอย่าเบียดเบียนเรา
สัตว์หลายเท้าอย่าเบียดเบียนเรา
ขอสรรพสัตว์ที่มีชีวิตทั้งหลาย
ที่เกิดมาทั้งหมดจงสิ้นเชิงด้วย
จงเห็นซึ่งความเจริญทั้งหลายทั้งปวงเกิด
โทษลามกใดๆ อย่าได้มาถึงแล้ว แก่สัตว์เหล่านั้น

พระพุทธเจ้า ทรงพระคุณ ไม่มีประมาณ
พระธรรม ทรงพระคุณ ไม่มีประมาณ
พระสงฆ์ ทรงพระคุณ ไม่มีประมาณ
สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย คือ งู แมลงป่อง ตะเข็บ ตะขาบ แมงมุม ตั๊กแตน หนู
เหล่านี้ ล้วนมีประมาณ
ความรักเรา อันเรากระทำแล้ว การป้องกัน อันเรากระทำแล้ว
หมู่สัตว์ทั้งหลายจงหลีกไปเสีย
เรานั้น กระทำนอบน้อม แต่พระผู้มีพระภาคเจ้าอยู่
กระทำนอบน้อม แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เจ็ดพระองค์อยู่

5. โมรปริตร สวดบูชาให้พ้นจากกับดักและผู้คิดร้าย

เหี่ยมนต์กล่าวถึงพระโพธิสัตว์เมื่อครั้งเสวยพระชาติเป็นพญานกยูง พุทธา
นุภาพให้พระโพธิสัตว์รอดพ้นจากบ่วงของนายพรานนานถึง 12 ปี สวดบูชา
เป็นประจำเพื่อให้รอดพ้นจากผู้คิดการร้าย รอดพ้นจากกับดัก อุบายและ
การฉ้อโกง

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปปะภาโส
ตั้ง ตั้ง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวีปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง
เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ

นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปริตตัง กัตวา โมโร จะระติ เอสะนา ฯ

อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปปะภาโส
ตั้ง ตั้ง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวีปปะภาสัง
ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง
เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม
เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ

นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา
อิมัง โส ปริตตัง กัตวา โมโร วาสะมะกัปปะยิตติ ฯ

คำแปล โมรปริตร :

พระอาทิตย์เป็นดวงตาของโลก เป็นเอกราช มีสีเพียงดั่งสีแห่งทอง ยังพินฺนุปฺปฬิให้
สว่าง อุทัยขึ้นมา เพราะเหตุนั้น ข้าขอนอบน้อมพระอาทิตย์นั้น ซึ่งมีสีเพียงดั่งสี
แห่งทอง ยังพินฺนุปฺปฬิให้สว่าง ข้าทั้งหลาย อันท่านปกครองแล้วในวันนี้ พึงอยู่เป็น
สุขตลอดวัน พราหมณ์ทั้งหลายเหล่าใด ผู้ถึงซึ่งเวทในธรรมทั้งปวง
พราหมณ์ทั้งหลายเหล่านั้น จงรับความนอบน้อมของข้า อนึ่ง พราหมณ์ทั้งหลาย
เหล่านั้น จงรักษาซึ่งข้า ฯ

ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่พระพุทฺธเจ้าทั้งหลาย ความนอบน้อมของข้า จงมี
แต่พระโพธิญาณ ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่ท่านผู้พ้นแล้วทั้งหลาย ความ
นอบน้อมของข้า จงมีแต่วิมุตติธรรม นกยูงนั้นได้กระทำปริตรอันนี้แล้ว จึงเที่ยว
ไป เพื่ออันแสวงหาอาหาร ฯ

พระอาทิตย์นี้เป็นดวงตาของโลก เป็นเอกราช มีสีเพียงดั่งสีแห่งทองยังพินฺนุปฺปฬิให้
สว่าง ย่อมอัสดงคตไป เพราะเหตุนั้น ข้าขอนอบน้อมพระอาทิตย์นั้น ซึ่งมีสีเพียง
ดั่งสีแห่งทอง ยังพินฺนุปฺปฬิให้สว่าง ข้าทั้งหลาย อันท่านปกครองแล้วในวันนี้ พึงอยู่
เป็นสุขตลอดคืน พราหมณ์ทั้งหลายเหล่าใด ผู้ถึงซึ่งเวทในธรรมทั้งปวง พราหมณ์
ทั้งหลายเหล่านั้น จงรับความนอบน้อมของข้า อนึ่ง พราหมณ์ทั้งหลายเหล่านั้น
จงรักษาซึ่งข้า ฯ

ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่พระพุทฺธเจ้าทั้งหลาย
ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่พระโพธิญาณ
ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่ท่านผู้พ้นแล้วทั้งหลาย
ความนอบน้อมของข้า จงมีแต่วิมุตติธรรม
นกยูงนั้นได้กระทำปริตรอันนี้แล้วจึงสำเร็จความอยู่แล ฯ

6. วัฏฏกปริตร สวดบูชาให้พ้นจากอัคคีภัย

เห็มนนต์กล่าวถึงพระโพธิสัตว์เมื่อครั้งเสวยพระชาติเป็นลูกนกคุ้ม ที่ปิดเป่าไฟป่าที่กำลังลุกลามให้ดับโดยแบพล้น ใช้สวดเพื่อป้องกันอัคคีภัย

อตฺถิ โลเก สีละคุโณ | สัจจํ โสเจยยะนุททะยา
เตนะ สัจเจนะ กาหามิ | สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง
อาวัชชิตวา รัम्मะพะลัง | สะริตวา ปุพพะเก ชินะ
สัจจะพะละมะวัสสาเย | สัจจะกิริยะมะกาสะหัง
สันติ ปักขา อะปัตตะนา | สันติ ปาทา อะวัญจะนา
มาตา ปิตา จะ นิกขันตา | ชาตะเวทะ ปะฏิกกะมะ
สะหะ สัจเจ กะเต มัยหัง | มะหาปัทตะลิต สิทฺธิ
วัชเชสิ โสพะสะ กะรีสานิ | อุทกัง ปัตวา ยะถา สิทฺธิ
สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ | เอสา เม สัจจะปาระมีติ ฯ

คำแปล วัฏฏกปริตร :

คุณแห่งศีลมีอยู่ในโลก

ความสัจ ความสะอาดกาย และความเอ็นดูมีอยู่ในโลก

ด้วยคำสัจนั้น ข้าพเจ้าจักกระทำสัจจะกิริยาอันเยี่ยง

ข้าพเจ้าพิจารณาซึ่งกำลังแห่งธรรมและระลึกถึงพระชินเจ้าทั้งหลายในปางก่อน

อาศัยกำลังแห่งสัจจะ ขอกระทำสัจจะกิริยา

ปึกทั้งหลายของข้ามีอยู่ แต่บินไม่ได้

เท้าทั้งหลายของข้ามีอยู่ แต่เดินไม่ได้

มารดาและบิดาของข้าออกไปหาอาหาร

ดูก่อนไฟป่า ขอท่านจงหลีกไป

ครั้นเมื่อสัจจะ อันเรากระทำแล้ว

เปลวไฟอันรุ่งเรืองใหญ่ได้หลีกไป พร้อมกับคำสัตย์ ประหนึ่งเปลวไฟอันตกลึกลงน้ำ

สิ่งใดเสมอด้วยสัจจะของเราไม่มี นี่เป็นสัจจะบารมีของเราดังนี้แล

7. ธัชคคปริตร (ธัชคคสูตร)

สวดบูชาให้พ้นจากอันตรายจากความเสี่ยง

การตกจากที่สูง การต้องเสี่ยงชีวิต

เมื่อมนต์กล่าวถึงเมื่อครั้งสงครามระหว่างเทวดาและอสูร ท้าวสักกะเห็นว่าเหล่าเทวดาเกิดความหวาดกลัวอสูรร้าย ท้าวสักกะจึงชี้ให้เหล่าเทวดามองขึ้นไปบนยอดธงรบของพระองค์ เพื่อให้เกิดกำลังใจ ปลุกใจให้เหล่าเทวดาเกิดความห้าวหาญ เหล่าเทวดาสู้รบกับอสูรและได้รับชัยชนะในที่สุด สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแนะนำให้เหล่าภิกษุไปปฏิบัติธรรมตามป่าเขา เมื่อเหล่าภิกษุเกิดความหวาดกลัวอันตรายไปป่า พระพุทธองค์ก็แนะนำให้ระลึกถึงยอดธงรบของท้าวสักกะอยู่เสมอ ธงรบนั้นก็คือสัญลักษณ์ของพระรัตนตรัย ที่มีชัยเหนือทุกสรรพสิ่ง อานุภาพของพระคาถาบทนี้จึงปกป้องคุ้มครองให้ผู้สวดเกิดความฮึกเหิมและแคล้วคลาดจากภัยอันตรายทั้งปวง

เอวัม เม สุตังฯ เอกัง สะมะยัง ภาคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนา
ถะปิณทิกัสสะ อารามะ ๕ ตัตระ ไช ภาคะวา ภิกขุ อามันเตสิ ภิกขะโวติ ๕ ภาทัน
เตติ เต ภิกขุ ภาคะวะโต ปัจจัสโสสุง ๕ ภาคะวา เอตะทะโวจะฯ

ภูตะบุพพัง ภิกขะเว เทवासุระสังคาโม สะมุပ္พยัพ โห อะโหสิ ๕ อะถะโข ภิกขะเว
ลักโก เทวานะมินโท เทเว ตาเวตังเส อามันเตสิ สะเจ มาริสา เทวานัง สังคา
มะคะตานัง อุปปัชเชยยะ ภายัง วา จัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา มะเมวะ ตัสมิ
ง สะมะเย ฐะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ มะมัง หิ โว ฐะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภาวิ
สสะติ ภายัง วา จัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปิหิยิสสะติ โน เจ เม ฐะชัคคัง
อุลโลเกยยาถะ อะถะ ปะชาปะติสสะ เทวะราชัสสะ ฐะชัคคัง อุลโลเกย ยาถะ ปะ
ชาปะติสสะ หิโว เทวะราชัสสะ ฐะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภาวิสสะติ ภายัง วา
จัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยิสสะติ โน เจ ปะชาปะติสสะ เทวะราชัส
สะ ฐะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ อะถะ ะรุธันสสะ หิโว เทวะราชัสสะ ฐะชัคคัง อุลโล
กะยะตัง ยัมภาวิสสะติ ภายัง วา จัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยิส สะติ
โน เจ ะรุธันสสะ เทวะราชัสสะ ฐะชัคคัง อุลโล เกยยาถะ อีสานันสสะ หิโว เทวะ
ราชัสสะ ฐะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภาวิสสะติ ภายัง วา จัมภิตัตตัง วา
โลมะหังโส วา โส ปะหิยิสสะติติฯ

ตั้ง โข ปะนะ ภิกขะเว สักกัสสะ วา เทวานะ มินทัสสะ ะชัคคัง อุลโลกะยะตั้ง ปะชา
ปะติสสะ วา เทเวราชัสสะ ะชัคคัง อุลโลกะยะตั้ง ะรุธัสสะ วา เทเวราชัสสะ
ะชัคคัง อุลโลกะยะตั้ง อีสานัสสะ วา เทเวราชัสสะ ะชัคคัง อุลโลกะยะตั้ง ยัมภะวิ
สสะติ ะยัง วา ฉัมภิตัตตั้ง วา โลมะหังโส วาโส ปะหิยะเยถาปิ โนปิ ปะหิยะเยถะ ตั้ง
กิสสะเหตุ สักโก หิ ภิกขะเว เทวานะมินโท ะวีตะราโค ะวีตะโทโส ะวีตะโมโห ภิริ
ฉัมภิ อุตราสี ปะลาปีติฯ

อะหัญจะ โข ภิกขะเว เอวัง ะทามิ สะเจ ตุมหากัง ภิกขะเว ะรัญญะคะตานัง วา
รูกะมุละคะตานัง วา สุนฺญาการะคะตานัง วา อูปปัชเชยยะ ะยัง วา ฉัมภิตัตตั้ง วา
โลมะหังโส วา มะเมวะ ตัสมิท สมะเย อานุสสะเรยยาถะ อิติปิ โส ะคะวา ะระหัง
สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู ะนุตตะโร ปุริสะทัมมะ
สาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ะคะวาติ มะมัง หิ โว ภิกขะเว ะนุสสะระตั้ง
ยัมภะวิสสะติ ะยัง วา ฉัมภิตัตตั้ง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยิสสะติ โน เจ มัง ะ
นุสสะเรยยาถะ ะถะ ะมมัง ะนุสสะเรยยาถะ สวาภาโต ะคะวะตา ะมโม สันทิฏฐิ
โก ะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ ะมมัง หิโ
ภิกขะเว ะนุสสะระตั้ง ยัมภะวิสสะติ ะยัง วา ฉัมภิตัตตั้ง วา โลมะหังโส วา โส
ปะหิยิสสะติ โน เจ ะมมัง ะนุสสะเรยยาถะ ะถะ สังฆัง ะนุสสะเรยยาถะ สุปะฏิ
ปันโน ะคะวะโต สาวะ กะสังโฆ อชุปะฏิปันโน ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะ ปะฏิ
ปันโน ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง
จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย
ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณะโย ะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ
สังฆัง หิ โว ภิกขะเว ะนุสสะระตั้ง ยัมภะวิสสะติ ะยัง วา ฉัมภิตัตตั้ง วา โลมะหังโส
วา โส ปะหิยิสสะติ ตั้ง กิสสะ เหตุ ตะถา คะโต หิ ภิกขะเว ะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิ
ตะราโค วีตะโทโส วีตะโมโห ะภิริ อัจฉัมภิ ะนุตราสี ะปะ ลาปีติฯ

อิทะมะโวจะ ะคะวา อิทัง วตวานะ สุคะโต ะถาปะรัง เอตะทะโวจะ สัตถา ะรัญญะ
รูกะมุเล วา สุนฺญาการะวะ ภิกขะโว ะนุสสะเรถะ สัมพุทัง ะยัง ตุมหากะ โน ลียา
โน เจ พุทัง สะเรยยาถะ โลกะ เขฏฐัง นะราสะกัง ะถะ ะมมัง สะเรยยาถะ นียยานิ
กัง สุเทสิตัง โน เจ ะมมัง สะเรยยาถะ นียยานิกัง สุเทสิตัง ะถะ สังฆัง สะเรยยาถะ
ปุญญักเขตตัง ะนุตตะรัง เอวัมพุทัง สะรันตานัง ะมมัง สังฆัญจะ ภิกขะโว ะยัง วา
ฉัมภิตัตตั้ง วา โลมะหังโส นะ เหสสะตีติ ฯ

อธิบาย ธัคคปริตร :

พระพุทธเจ้าได้ตรัสสอนพระภิกษุทั้งหลายให้ระลึกถึงพระคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ โดยทรงนำเอาเรื่องสงครามระหว่างพวก เทวดา และพวกอสูร เมื่อครั้งกำลังติดพันกันในสมัยก่อน มาตรัสเป็นตัวอย่างว่า

ในสงครามครั้งนั้น ได้มีพระอินทร์ หรือ ท้าวสักกะ ผู้เป็นใหญ่ของพวกเทวดาทั้งหลาย ได้ตรัสแนะนำให้พวกเทวดาที่เข้าสงคราม ถ้าเกิดความหวาดกลัว ก็ให้ดูยอดธงที่ กองรถ เพื่อให้หายหวาดกลัว หานความครั่นคร้าม หายความสยดสยองต่อข้าศึก ซึ่งมีมูลเหตุมาจากการแย่งที่อยู่กันบนสวรรค์ เพราะแต่เดิมนั้น เทวโลกบนยอดเขาสุเมรุ เป็นที่อยู่ของเทวดาพวกหนึ่ง เรียกว่า เนวาสิกเทวบุตร (เทวบุตรผู้อยู่ประจำ) มีท้าวเวปจิตติเป็นหัวหน้า ต่อมา เมื่อ "มฆะมาณพ" ชาวบ้านอจลคามในอาณาจักร มคธ ผู้บำเพ็ญวัตรบพ ๗ ประการ กับภรรยา 4 คน ได้ชักชวนเพื่อนอีก 32 คน ร่วมกันสร้างกุศลกรรมต่าง ๆ ครั้นตายลง มฆะมาณพกับพวกเพื่อน 32 คน และภรรยา 3 คน (ขาดนางสุชาดา) ได้ไปเกิดในเทวโลกบนยอดเขาสุเมรุ ที่พวกเนวาสิกเทวบุตรอยู่ มฆะมาณพไปเกิดเป็นพระอินทร์ คือท้าวสักกะ ผู้เป็นใหญ่ ของเทวดา ส่วนนายช่างของมฆะมาณพไปเกิดเป็น วิสสุกรรมเทวบุตร นายช่างเทวดา ภรรยา ๓ คน คือ นางสุขัมมา นางสุนันทา นางสุจิตรา ก็ไปเกิดเป็นนมเหสีของพระอินทร์

ฝ่ายเนวาสิกเทวบุตร เมื่อเห็นพวกเทวดามาเกิดใหม่ ก็จัดเครื่องดื่มพวกน้ำเมา (เรียกว่า ทิพพปานะบ้าง คันธปานะบ้าง) เลี้ยงต้อนรับผู้มาใหม่ แต่ท้าวสักกะ นัดหมายมิให้พวกพ้องของตนร่วมดื่ม พวกเนวาสิกเทวบุตร พากันดื่มฝ่ายเดียวจนมึนเมา นอนหลับไหล อยู่ตามภาคพื้น ท้าวสักกะ จึงบอกแก่พวกของตนว่า เราไม่ต้องการให้ราชสมบัติ ณ ที่นี้ เป็นสาธารณะแก่พวกเนวาสิกเทวบุตร จึงสั่งให้พรรคพวกของตน จับพวกเทวบุตรขึ้นมา ขว้างลงไปในมหาสมุทร ณ เชิงเขาพระสุเมรุ พอตกลงมาถึงกลางช่องเขา พวกเนวาสิกเทวบุตรได้สติ จึงปรารภกันว่า แต่่นี้ไปเราจะไม่ดื่มสุรากันอีกแล้ว แต่นั้นมาพวกเนวาสิกเทวบุตร จึงมีนามใหม่ว่า "อสุรา" แปลว่า ผู้ไม่ดื่มสุรา และด้วยบุญญาภพของพวกเนวาสิกเทวบุตร จึงดลบันดาลให้มีอสุรภิกพเกิดขึ้น ณ เบื้องล่างเขาพระสุเมรุ มีต้นไม้ชื่อ จิตตปาลี (แปลว่าต้นแคล้อย) เกิดขึ้นเป็นต้นไม้ประจำภิกพของอสุร

ส่วนเทวโลกบนยอดเขาสุเมรุ ก็กลายเป็น สุทัศน์เทพนคร ของพระอินทร์ กับพรรคพวกผู้เป็นสหาย มีวิมาน มีอุทยาน มีสระโบกขรณี มีเวชยันต์ปราสาท เวชยันต์ราชรถ และอื่นๆ เกิดขึ้นด้วยอำนาจของ ท้าวสักกะกับมเหสี และเทวดา 32 องค์ ซึ่งสร้างกุศลร่วมกันมา ตั้งแต่นั้น สวรรค์ชั้นนี้จึงมีนามว่า ดาวดึงส์เทพนคร(นครของเทวดา ๓๒ องค์) ท่านกล่าวว่า เทพนครกับอสุรนครนั้น มี สมบัติเท่าเทียมเสมอกัน

ส่วนนางสุชาดา ภรรยาอีกคนหนึ่งของ มหะมาณพ นั้น เมื่อภรรยา ทั้ง ๓ คนเขาสร้างกุศลกัน ตนเองก็ได้ร่วมสร้างด้วยเพราะคิดเสียว่าตัวเป็นภรรยา เมื่อสามีทำแล้วก็เท่ากับตนเองทำด้วย จึงสาละวนอยู่กับการแต่งตัว มิได้ชวนชวายก่อสร้างการกุศลใด ครั้นตายลงจึงไปเกิดเป็นนกยาง วันหนึ่งพระอินทร์ทรงรำพึงว่า เมื่อครั้งเราก่อสร้างสิ่งกุศลอยู่เมืองมนุษย์ เคยมีภรรยา 4 คน บัดนี้มาเกิดอยู่ร่วมกัน 3 คน แล้วนางสุชาดาอีก 1 คนไปอยู่ที่ไหน

เมื่อตรวจดู ไปก็ทรงทราบว่านางสุชาดาไปเกิดเป็นนกยาง จึงลงมาแนะนำให้รักษาศีล มิให้กินปลาเป็น ให้กินแต่ปลาตาย เมื่อหาปลาตายกินไม่ได้ นางนกยางนั้นก็อดอาหาร และซุบผอมลงแล้วก็ตายไปเกิดเป็น ธิดาช่างหม้อ พระอินทร์ ก็ลงมาแนะนำให้รักษาศีล ครั้นนางสิ้นชีพในชาตินั้น ก็ไปเกิดเป็นธิดาผู้งดงามของท้าวเวปจิตติ ราชาแห่งอสูร ผู้เป็นศัตรูคู่แค้นกับท้าวสักกะ ครั้นเจริญวัยบิดาก็กงานสยุมพรให้พระธิดาเลือกคู่ครอง พอดีพระอินทร์ทรงทราบ จึงแปลงองค์เป็นอสูรแก่มายืนอยู่ท้ายสุดของที่ชุมนุม แล้วด้วยบุพเพสันนิวาส นางก็โยนพวงมาลัยมาให้อสูรชรา คือท้าวสักกะ ที่ชุมนุมก็อลเวงพวกอสูรหนุ่มก็หาว่านางไปเลือกอสูรแก่ไม่คู่ควรกัน พระอินทร์ผู้เป็นอสูรแก่ปลอมก็อุ้มนางพาไปขึ้นเวชยันต์ราชรถ ซึ่งมาตลีเทวบุตรนำมาชุ่มมรอไว้ พวกินเหาะหนีไปยังสุทัศน์เทพนคร ซึ่งเป็นมูลเหตุอีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้พวกอสูรแค้นเคืองพวกเทวดามาก

ตั้งแต่นั้นมา ครั้นถึงฤดูที่ต้นจิตตปาลี ต้นไม้ประจำพิภพอสูร ผลิดดอกบาน พวกอสูรก็รำลึกถึงต้นปาริฉัตรที่เคยเป็นของตน อสูรก็ยกทัพมารบกับเทวดาพวกของพระอินทร์ เป็นสงครามประจำฤดูกาลและผลัดกันแพ้ - ชนะ ด้วยเหตุนี้ท้าวสักกะผู้เป็นราชาแห่งเทวดาทั้งหลาย จึงตรัสแนะนำให้เทวดาทั้งหลายที่เข้าสงครามดุษฎีของพระองค์ ถ้าไม่เห็นก็ให้ดุษฎีของเทวราช อีก 3 องค์ ซึ่งมาในกองทัพคือ

เทวราชผู้มีพระนามว่า ปชาบดี เทวราชผู้มีนามว่า วรุณ และเทวราชผู้มีนามว่า อีสาน ซึ่งพระอรรคกถาจารย์ (พระพุทฺธโฆสฯ) อธิบายว่าเทวราชพระนามว่า ปชาบดี นั้นมี ผิวพรรณและอายุเท่ากันกับท้าวสักกะ และประทับนั่งมา ณ อาสนะเป็นอันดับ 2 ส่วน เทวราช วรุณ และอีสาน ก็อยู่เป็นอันดับ 3 และ 4 ถัดไป

พระพุทฺธเจ้าได้ทรงยกเอาเรื่องสงครามระหว่างเทวดากับอสูร และคำตรัสแนะนำของ ท้าวสักกะที่ตรัสแก่ทวยเทพเป็นแนวเปรียบเทียบ แล้วตรัสสอนให้ภิกษุทั้งหลาย ผู้ปฏิบัติกัมมัฏฐาน หรือสมาทานอุตฺตงต์ ไปอยู่ตามโคนไม้ หรือในอาคารที่สงัด ให้ระลึกถึงพระพุทฺธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ เพื่อระงับความกลัว ความครั่นคร้าม และความสยดสยอง เช่น ข้อความในच्छัคปริตร ซึ่งพระอรรคกถาจารย์กล่าวไว้ว่า อานุภาพของพระปริตรบทนี้แผ่ไปทั่วอาณาจักรเขตแดนโกฏิจักรวาล ผู้ที่ระลึกพระปริตรนี้แล้วแล้วรอดพ้นจากทุกข์ที่เกิดจากภัยมีภัยและโจร เป็นต้น นับไม่ถ้วน ผู้มีจิตเลื่อมใส ระลึกถึงพระปริตรนี้ ย่อมจะได้หลักพึ่งพิงได้

(คำอธิบายนี้ มาจากหนังสือสวดมนต์ ฉบับอุปาสิก อุปาสิก: วัดเกตุมดีศรีวราราม)

8. อาภานาฏยปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก อมนุษย์

เหื่อนมนต์กล่าวถึงคุณงามความดีของพระพุทธเจ้า 7 พระองค์ในอดีต และ
การอาราธนาพุทธานุภาพเหล่านั้นมาคุ้มครองให้ผู้สวดรอดพ้นจาก
อันตราย ให้เกิดความสุข ความสงบ เหล่าอมนุษย์ทั้งหลายไม่เบียดเบียน

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ จักขุมันตัสสะ สิริมะโต
สิขิสสะปิ นะมัตถุ สัพพะภูตานุกัมปิโน
เวสสะภุสสะ นะมัตถุ นะหาตะกัสสะ ตะปัสสิโน
นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ มาระเสนปัปะมัททิกโน
โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ พราหมะณัสสะ วุสีมะโต
กัสสะปัสสะ นะมัตถุ วิปปะมุตตัสสะ สัพพะธิ
อังกีระสัสสะ นะมัตถุ สักยะปุตตัสสะ สิริมะโต
โย อิมัง ฐัมมะมะเทเสสิ สัพพะทุกขาปะนุหะนัง
เย จาปิ นิพพุตา โลเก ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง
เต ชะนา อะปิสุณา มะหันตา วีตะสาระทา
หิตัง เทวะมะนุสสานัง ยัง นะมัสสันติ โคตะมัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง มะหันตัง วีตะสาระทัง
วิชชาจะระณะสัมปันนัง พุทฺธัง วันทามะ โคตะมันติ

คำแปล อาฏานาภียปริตร :

ความนอบน้อมของข้าพเจ้า จงมีแด่พระวิปัสสีพุทธเจ้า ผู้มีจักขุ ผู้มีสิริ
ความนอบน้อมของข้าพเจ้า จงมีแด่พระสิขีพุทธเจ้า
ผู้มีปกติอนุเคราะห์แก่สัตว์ทั้งปวง
ความนอบน้อมของข้าพเจ้า จงมีแด่พระเวสสกะพุทธเจ้า
ผู้มีกิเลสอันล้างแล้ว ผู้มีตบะ
ความนอบน้อมของข้าพเจ้า จงมีแด่พระกกุสันธพุทธเจ้า
ผู้ย้ายเสียซึ่งมารและเสนามาร
ความนอบน้อมของข้าพเจ้า จงมีแด่พระโกนาคมะพุทธเจ้า
ผู้มีบาปอันลอยเสียแล้ว ผู้มีพรหมจรรย์ อันอยู่จบแล้ว
ความนอบน้อมของข้าพเจ้า จงมีแด่พระกัสสปพุทธเจ้า ผู้พ้นแล้วจากกิเลสทั้งปวง
ความนอบน้อมของข้าพเจ้า จงมีแด่พระอังคีรสพุทธเจ้า
ผู้เป็นโอรสแห่งศากยราช ผู้มีสิริ
พระพุทธเจ้าพระองค์ใด ได้ทรงแสดงแล้วซึ่งธรรมนี้
เป็นเครื่องบรรเทาเสีย ซึ่งทุกข์ทั้งปวง
อนึ่ง พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่าใด ที่ดับกิเลสแล้วในโลก
เห็นแจ้งธรรมตามเป็นจริง
พระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น เป็นผู้ไม่มีความส่อเสียด
เป็นผู้ใหญ่ ผู้ปราศจากความครั่นคร้ามแล้ว
เทพยดาและมนุษย์ทั้งหลาย ผู้นอบน้อมอยู่ ซึ่งพระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ผู้เป็นโคตมโคตร ผู้เป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่เทพยดาและมนุษย์ทั้งหลาย
ถึงพร้อมแล้วด้วยวิชาและจรณะ เป็นผู้ใหญ่ ผู้มีความครั่นคร้ามปราศจากไปแล้ว
ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอนมัสการพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยวิชา และจรณะเป็นอันดีแล้วแล

9. อังคุลิมาลปริตร

สวดบูชาให้พ้นจากการแท้งบุตร ให้คลอดบุตรง่าย

เมื่อมนต์กล่าวถึงสัจาธิษฐานของพระองค์คุลิมาลเถระ ที่ตั้งขึ้นเพื่อช่วยหญิงมีครรภ์คนหนึ่งให้คลอดบุตรได้ง่าย นอกเหนือจากการคลอดบุตรง่ายแล้ว ยังมีอานุภาพแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอย่างปัจจุบันทันด่วน คลายปัญหาจากเหตุการณ์ฉับพลันสุดวิสัย

ปะริตตัง ยัมภะณันตัสสะ อุทะกัมปิ วินาเสติ
โสตตินา คัมภะวุฏฐานัง เถรัสสังคุลิมาลัสสะ
กัมปปัญญายิ มะหาเตชะ

นิสินันฐานะโธวะนัง สัพพะเมวะ ปะริสสะยัง ยัญจะ สาเรติ ตังขะณ
โลกะนาถะนะ ภาสีตัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

ยะโตหัง ภะคินี อะริยาเย ชาติยา ชาโต
นาภิชานามิ สัจญิจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตาฯ
เตนะ สัจจะนะ โสตติ เต โหตุ โสตติ คัมภัสสะ

คำแปล อังคุลิมาลปริตร :

แม่น้ำที่ใช้ล้างที่นั้งของพระองค์คุลิมาลเถระ ยังสามารถบันดาลให้ภยันตรายทั้งปวงมลายืนไปได้ พระปริตรบทใด ๆ อันพระโลกนาถทรงภาษิตแด่พระองค์คุลิมาลเถระแล้ว ก็ย่อมบันดาลให้การคลอดบุตรเกิดสิริสวัสดิ์ เกิดความปลอดภัย
ดูกรน้องหญิง ตั้งแต่ที่อาตมาได้กำเนิดในชาติอริยะแล้ว
ก็มิได้ปลงชีพของสัตว์ใดเลย และด้วยความสัตย์จริงนั่นเอง
ก็ขอความสุขสวัสดิ์จงมีแก่เธอ
และขอความสุขสวัสดิ์จงมีแก่ลูกในครรภ์ของเธอด้วยเถิด

10. โพชฌังคปริตร สวดบูชาให้พ้นจากโรคภัย หายเจ็บป่วย สุขภาพแข็งแรง

เหื่อมนตฺกกล่าวถึงพระธรรมที่เป็นองค์แห่งการตรัสรู้ 7 ประการ ได้แก่ สติ
ธัมมวิจยะ วิริยะ ปิติ ปัสสัทธิ สมาธิ และ อุเบกขา มีอานุภาพรักษาอาการ
เจ็บป่วยเป็นไข้ให้มลายสิ้น

โพชฌังโค สะติสังขาโต ธัมมานัง วิจะโย ตะเถา
วิริยัมปิติ ปัสสัทธิ โพชฌังคา จะ ตะเถาปะเร
สะมาธูปะกัชะโพชฌังคา สัตเตเต สัพพะทัสสินา
มุณีนา สัมมะทักขาตา ภาวิตา พะหุลีกะตา
สังวัตตันติ อะภิญญายะ นิพพานายะ จะ โพธิยา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหนตุ สัพพะทา
เอกัสมิง สะมะเย นาโถ โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง
คิลานะ ทุกขิเต ทิสวา โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ
เต จะ ตัง อะภินันทิตวา โรคา มุจจิงสุ ตังขะณ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา
เอกะทา ธัมมะราชาปี เกลัญญะนาภิปิโต
จุนทัตถะเรนะ ตัญญะวะ ภาณะเปตวานะ สาทะรัง
สัมโมทิตวา จะ อาพาธา ตัมहा วุฏฐาสิ ฐานะโส
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา
ปะหีนา เต จะ อาพาธา ติณณันนัมปิ มะหะสิณัง
มัคคาหะตะกิเลสาวะ ปัตตานูปัตติธัมมะตัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

คำแปล โฆษณังคปริตร :

โฆษณังค 7 ประการ คือ สติสัมโฆษณังค ธรรมะวิจะยะสัมโฆษณังควิริยะสัม
โฆษณังค ปิติสัมโฆษณังค ปัสสัทธิสัมโฆษณังคสมาธิ อุเบกขาสัมโฆษณังค เหล่านี้
อันพระมุนีเจ้าผู้ทรงเห็นธรรมทั้งปวง ตรัสไว้ชอบแล้ว อันบุคคลมาเจริญและทำให้
มากแล้วย่อมเป็นไปเพื่อความรู้อย่างยิ่ง เพื่อความตรัสรู้และเพื่อพระนิพพานด้วยการ
กล่าวคำสัจนี้ ขอความสวัสดิ จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ในสมัยหนึ่ง พระโลกนาถเจ้าทอดพระเนตรพระโมคคัลลานะ และพระกัสสปะเป็น
ไข้ได้รับความลำบากถึง ทุกขเวทนาแล้วทรงแสดงโฆษณังค 7 ประการให้ท่านทั้ง
สองฟัง ท่านทั้งสองก็เพิลิดเพิลินพระธรรมเทศนานั้น หายโรคในบัดดล ด้วยการ
กล่าวคำสัจนี้ ขอความสวัสดิ จงมีแก่ท่านทุกเมื่อครั้งหนึ่งแม้พระธรรมราชาเอง
ทรงประชวรเป็นไข้รับสั่งให้พระจุนทเถระ แสดงโฆษณังคนั้นถวายด้วยความ
เคารพ ก็ทรงบันเทิงพระหฤทัย หายจากพระประชวรนั้นโดยพลัน ด้วยการกล่าว
คำสัจนี้ ขอความสวัสดิ จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ ก็อาพาธทั้งหลายนั้น อันพระมหาฤาษี
ทั้ง 3 องค์ หายแล้ว ไม่กลับเป็นอีก ดูกดังกิเลสอันมรรคกำจัดแล้ว ถึงซึ่งความไม่
เกิดอีก เป็นธรรมดาฉะนั้นด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอความสวัสดิ จงมีแก่ท่านทุก
เมื่อเทอญ

11. อภัยปริตร สวดบูชาให้พ้นจากภัยพิบัติทั้งปวง

เห็มนนต์มีอานุภาพเพื่อแก้กลางร้าย เหตุร้าย ฝันร้าย

ทำลายสิ่งอัปมงคลทั้งปวงให้มลายสิ้น

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง พุทธานุภาวณะ วินาสะเมนตุ ฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง ฐัมมานุภาวณะ วินาสะเมนตุ ฯ
ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง สังฆานุภาวณะ วินาสะเมนตุ ฯ

คำแปล อภัยปริตร :

นิมิตอันเป็นลางชั่วร้ายอันใด สิ่งอวมงคลอันใด
เสียงนกที่ไม่ชอบใจอันใด สิ่งที่น่าตกใจอันใด
บาปร้าย เเคราะห์ร้ายอันใด ฝันร้ายอันใด สิ่งไม่พึงปรารถนาอันใด ที่มีอยู่
ขอสิ่งเหล่านั้นจงถึงความพินาศไป ด้วยอานุภาพแห่ง พระพุทธเจ้า ฯ

นิมิตอันเป็นลางชั่วร้ายอันใด สิ่งอวมงคลอันใด
เสียงนกที่ไม่ชอบใจอันใด สิ่งที่น่าตกใจอันใด
บาปร้าย เเคราะห์ร้ายอันใด ฝันร้ายอันใด สิ่งไม่พึงปรารถนาอันใด ที่มีอยู่
ขอสิ่งเหล่านั้นจงถึงความพินาศไป ด้วยอานุภาพแห่ง พระธรรมเจ้า ฯ

นิมิตอันเป็นลางชั่วร้ายอันใด สิ่งอวมงคลอันใด
เสียงนกที่ไม่ชอบใจอันใด สิ่งที่น่าตกใจอันใด
บาปร้าย เเคราะห์ร้ายอันใด ฝันร้ายอันใด สิ่งไม่พึงปรารถนาอันใด ที่มีอยู่
ขอสิ่งเหล่านั้นจงถึงความพินาศไป ด้วยอานุภาพแห่ง พระสังฆเจ้า ฯ

12. ชัยปริตร สวดบูชาให้พ้นจาก ความพ่ายแพ้

เหื่อมนต์กล่าวถึงอำนาจของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มงคลแห่งชีวิต
สวดเป็นประจำเพื่อขอชัยชนะจากสิ่งเลวร้าย ให้เกิดความสุขความเจริญ

มะหาการุณโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปุเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม ชะยะมังคะลัง ฯ

ชะยันโตโพธิยา มุเล สักยานัง นันทิ วัฑฒะโน
เอวัง อะหัง วิชะโย โหมิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะ ปัลลังเก สีเส ปะฐะวีโปกชะเร
อะภิสะเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมหะติ ฯ

สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุชะโณ สุมุहुตโต จะ สุยิฏฐัง พรหมะ จาริสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธิเต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัตวานะ ละภันตัตถะ ปะทักขิणे ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะ เทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เม ฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะ เทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เม ฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะ เทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เม ฯ

คำแปล ชัยปริตร :

พระพุทธเจ้าเป็นผู้เป็นที่พึ่งของสัตว์ ทรงประกอบแล้วด้วยพระมหากรุณา บำเพ็ญ
บารมีทั้งหลายทั้งปวงให้เต็ม เพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย เป็นผู้ถึง
ความตรัสรู้ชอบอันสูงสุด ด้วยการกล่าวคำสัตย์จริงนี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่านเถิด

ขอท่านจงมีชัยชนะในมงคลพิธี เหมือนพระจอมมุนีทรงชนะมารที่โค่นต้นโพธิ์
แล้วถึงความเป็นผู้เลิศในสรรพพุทธานุภาพ ทรงบันเทิงพระทัยอยู่บนบัลลังก์ที่मार
ไม่อาจจะผจญได้ เป็นจอมมหาปฐพี ทรงเพิ่มพูนความดี แก่เหล่าประยูรญาติสา
ยวงศ์ฉะนั้น เทอญ

เวลาที่บุคคลและสัตว์ประพฤดีดีประพฤดีชอบ ชื่อว่าฤกษ์ดี มงคลดี สว่างดี รุ่งแจ้ง
ดี และชนะดี ครุฑามดี ชื่อว่าบูชาดีแล้วในผู้ประพฤดีอย่างประเสริฐทั้งหลาย
กายกรรมอันเป็นมงคลสูงสุด วาจากรรมอันเป็นมงคลสูงสุด มโนกรรมอันเป็นมงคล
สูงสุด ความปรารถนาอันตั้งไว้เพื่อสิ่งอันเป็นมงคลสูงสุด
บุคคลและสัตว์ทั้งหลาย ทำกรรมอันเป็นมงคลสูงสุด ย่อมได้ประโยชน์ทั้งหลายอัน
เป็นมงคลสูงสุดแล ฯ

ขอให้ทุกสิ่งอันเป็นมงคลทั้งปวง จงมีแก่ท่าน ขอเทวดาทั้งหลายทั้งปวง
จงปกปักรักษาท่านด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้า ขอความสวัสดิ์จงมีแก่ท่าน
ตลอดกาลทุกเมื่อเถิด ฯ

ขอให้ทุกสิ่งอันเป็นมงคลทั้งปวง จงมีแก่ท่าน ขอเทวดาทั้งหลายทั้งปวง
จงปกปักรักษาท่านด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมเจ้า ขอความสวัสดิ์จงมีแก่ท่าน
ตลอดกาลทุกเมื่อเถิด ฯ

ขอให้ทุกสิ่งอันเป็นมงคลทั้งปวง จงมีแก่ท่าน ขอเทวดาทั้งหลายทั้งปวง
จงปกปักรักษาท่านด้วยอานุภาพแห่งพระสังฆเจ้า ขอความสวัสดิ์จงมีแก่ท่าน
ตลอดกาลทุกเมื่อเถิด ฯ

คาถาแผ่เมตตาให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย

สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ
อัปพะยาปัชฌา โหนตุ
อะนีฆา โหนตุ
สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งสิ้น
จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย
จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย
จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย
จงมีความสุขกาย สุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเทอญ

คาถาแผ่เมตตาแก่ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ อะหัง นิตทุกโข โหมิ อะหัง อะเวโร โหมิ อะหัง อัปยาปัชฌ โห
มิ สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ

ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากความทุกข์ ขอให้ข้าพเจ้า
ปราศจากเวร ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง ขอให้ข้าพเจ้าจงมี
ความสุขกายสุขใจ รักษากายวาจาใจให้พ้นจากความทุกข์ภัยทั้งปวงเถิด

คาถาแผ่เมตตาพรหมวิหารสี่

บทเมตตา

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งสิ้น
อะเวรา โหนตุ จงเป็นสุขไม่มีเวรแก่กันและกันเถิด
อัปยาปัชฌา โหนตุ จงเป็นสุขไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน
อะนีฆา โหนตุ จงเป็นสุขไม่มีทุกข์กาย ทุกข์ใจเถิด
สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ จงเป็นผู้มีสุข พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

บทกรุณา

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งสิ้น
สัพพะทุกขา ปะมุจันตุ จงพ้นจากทุกข์เถิด

บทมุทิตา

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งสิ้น
มา ลัทธะสัมปัตติโต วิมุจันตุ จงอย่าไปปราศจากสมบัติอันตนได้แล้วเถิด

บทอุเบกขา

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ทั้งสิ้น
กัมมัสสะกา เป็นผู้ที่มีกรรมเป็นองของของตน
กัมมะทายาทา เป็นผู้รับผลของกรรม
กัมมะโยนิ เป็นผู้ที่มีกรรมเป็นกำเนิด
กัมมะพันธู เป็นผู้ที่มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์
กัมมะปะฏิสะระณา เป็นผู้ที่มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย
ยัง กัมมัง กะริสสันติ กระทำกรรมอันใดไว้
กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา ดีหรือชั่ว
ตัสสะ ทายาทา ะวิสสันติ จักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น

คาถาแผ่ส่วนกุศล

อิหัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขिता โหนตุ มาตาปิตะโร
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่มารดา บิดาของข้าพเจ้า
ขอให้มารดา บิดาของข้าพเจ้ามีความสุข

อิหัง เม ญาติีนัง โหตุ สุขिता โหนตุ ญาติะโย
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า
ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

อิหัง เม ครูปัชฌายาจริยานัง โหตุ สุขिता โหนตุ ครูปัชฌายาจริยา
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า
ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

อิหัง สัพพะเทวะตานัง โหตุ สุขिता โหนตุ สัพเพเทวา
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง
ขอให้เทวดาทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิหัง สัพพะเปตานัง โหตุ สุขिता โหนตุ สัพเพ เปตา
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง
ขอให้เปรตทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิหัง สัพพะเวรีนัง โหตุ สุขिता โหนตุ สัพเพเวรี
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง
ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิหัง สัพพะสัตตานัง โหตุ สุขिता โหนตุ สัพเพ สัตตา
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง
ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงมีความสุขทั่วหน้ากันเทอญ

"สยามคณาศ" เว็บไซต์ให้ข้อมูล ความรู้ ตาตา รูปภาพ และงานศิลปะ
ของพระพิฆเนศและองค์เทพฮินดูมากที่สุด

รูปพระพิฆเนศสุริยราช

ออกแบบโดย siamganesh.com

"สิทธิวิชัย" องค์พระพิฆเนศที่มีชื่อเสียงที่สุดของอินเดีย
เป็นองค์ประธานของเทวรูปพระพิฆเนศทุกองค์ในโลก

ขออำนาจแห่งพระพิฆเนศ
โปรดคลั่งคลั่งให้ท่านทั้งหลาย
ผ่านประสบการณ์ความสำเร็จในทุกๆ การค้าขาย

คลิกเพื่อชมภาพบูชาสวยงาม

www.SiamGanesh.com

สยามคณาศ ดอทคอม

เว็บไซต์ข้อมูลความรู้เรื่ององค์เทพ

ไหว้เทพทั่วประเทศไทย!!!

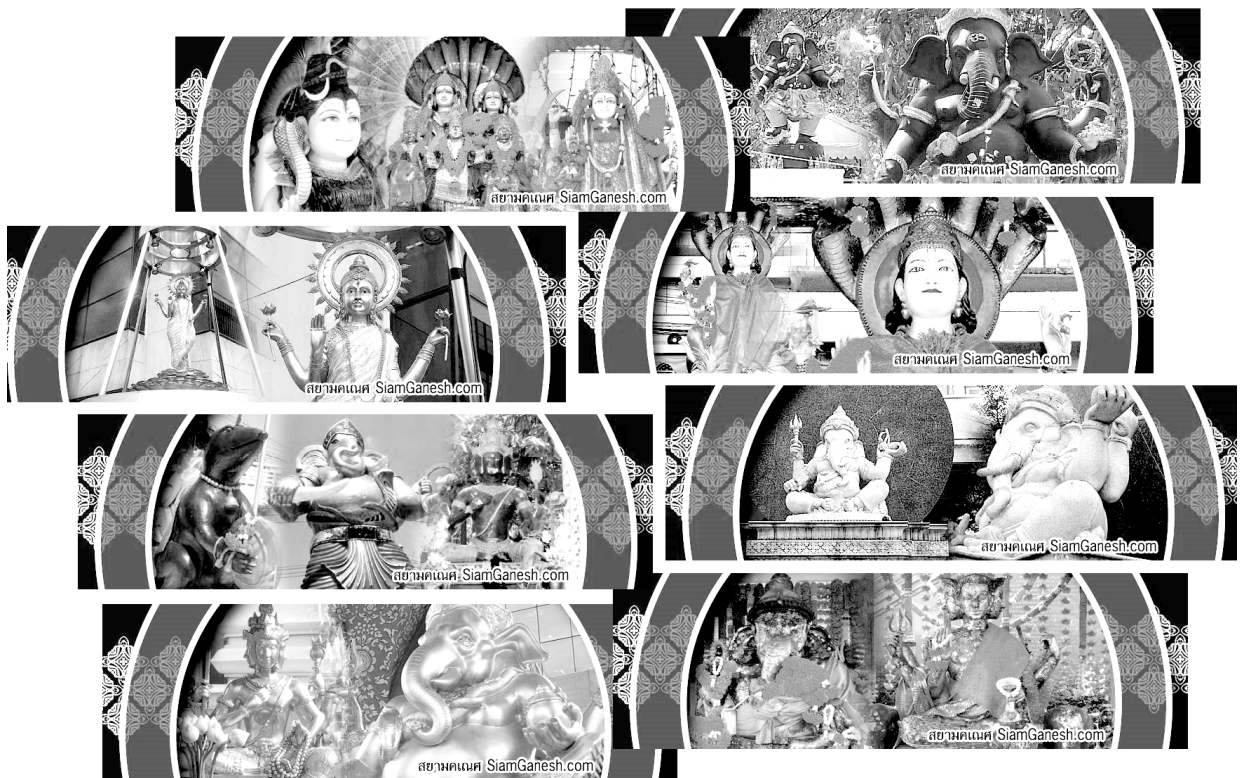
ตระเวนสักการะองค์เทพทั่วทั้ง 76 จังหวัด

ข้อมูลเทวาลัย ศาล วัด หน่วยงานต่างๆ

ที่ประดิษฐานเทวรูปองค์เทพ

ให้ผู้ศรัทธาได้กราบสักการะขอพร

ในโครงการ “พັນเทวาลัย ล้านศรัทธา”

ร่วมส่งภาพเทวาลัยใกล้บ้าน

มาร่วมเผยแพร่ในเว็บไซต์สยามคณศ

เพื่อเป็นวิทยาทาน ชี้ทางบุญให้กับผู้อื่น แล้วรับของที่ระลึกฟรีทันที

www.Siamganesh.com